

че ще ся оженишь за пай-прѣкрасната мома на Ню-Йоркъ за Г-жа Кора ?

— На ли ма тыувѣри че ще земешъ пазадъ обѣщаніето ми ?

— Ето пакъ новъ походъ !

— За имѣ Божіе, любезный ми Рокебрюнъ ; отърви ма отъ Кора. Желаешь ли да ма видишъ да са спѣлтѣж съ Буттерфлаевцы ? Стига че съмъ принуденъ да приказвамъ съ оногози злодѣя, когото три пѣти на дена ми иди да го удушѣ, както сына му моя убийца. Слушай ма : азъ обычамъ една пай-прѣкрасна мома, хыляды пѣти по-прѣкрасна отъ Кора, и нея искамъ да земѣ за женѣ.

Нова любовь ! пакъ ще паднешъ, любезный мой въ пѣкоѣ локвѣ. Но знаешъ ли че нѣма азъ да си минѣ живота все тебе да мыѣ ? върни са въ Франції, ожени са, направи си добры наслѣдници и остави ма да са занимавамъ съ адвокатството си въ Монреаль.

— Не ми са смѣй, отговори Бюсси, защото дпесь обычамъ и обычамъ искренно. Рачишъ ли да ми дадешъ сестра си ?

— О, Діаволе ! иззыка съсъ смѣхъ Рокебрюнъ, пакъ си слободенъ. Отъ моя страпѣ, нито ти я давамъ, нито пакъ ти я отричамъ. Тя е свободна да прави каквото ще.

— Твоето поне съгласие ще имамъ ли ?

— И благословеніето ми ако си уменъ. Но